

الله تعالیٰ نازیبا غایپنگ

الوارث جل جلالہ

کل آن پد موجو سلوک آ

د اسم مبارک نابارواٹ عالم دیکھ اراست

نوشته کریو:

1- الوارث، ہو بالقی بعد فناء الحلق و المسیر د
اماکھم و مواثق عد مختم لمب یہل اللہ باقیا
ملائکا لاصول الاشیاء کلھا پوشھا من بیان
ویتھف فیحہ من الحب

بدل: امام خطابی فرمائنا کے الوارث جل

جلالہ ہموزات ع کے مخلوق نافما منگ آن گذ

باتی سلک، مخلوق آن کس اناکریت کنگ آن

پداوقنم و میرات ع او قوا راث آتا سر کروک

آہم الوارث جل جلالہ ع، او دام زندہ سلک و

ادکل گڑاتا مالک ع، انت اسے نارادہ کیک یا

ہر گڑا غاکہ خواہ، تینا خزانہ عاتیان بندغ

آتے ماک کیک، و تصرف ناختیار عطاء

کیک۔

الوارث نالوز آن شینگ کروک ٹلو زاس دا قر

اث قرآن پاک اٹ لیتے:

”انا نحن نرث الارض و من علیها ولینا

یرجون“۔

سورہ مریم آیت نمبر 40

بدل: ”بیہرہ نن ڈغار نا اوڈا رینگوک آتا

وارث مرینہ، و ہر گڑا نکنڈ آپدی بریک۔“

مطلب دادے کے چیل ملک اسے ناماک زندہ

سلپک، بیدس الوارث جل جلالہ ناذات آن

کے تھیا اوسلک۔

2- قفسی الرائی پنی آ کتاب نا 65 میکو پنہ غا

امام زجاجی نوشته کریے کہ:

”کل ہونک آتیان گذ ہر کا کہ سلک اودے

وارث پنگ۔“

از ابن الحسن ابا بکر

لی لائی ارے۔ اگہ دا بانگ، جی میتگ تغ
اسے تو دن انکا تا پا غنگ او فتے بریک۔
کورونا نامون آمسن توئی اف، جنگ تزوئی
ء، ہر گڑا اودے ہسی منگ کن دوستء،
او گڑا اونا نصیب مفروع۔ انتے که نصیب
انسان توں گندوک ع۔ جوان انگا جنت سو گو
انگا انسان تے کن مریک۔ نن سو گو، نا

تلپور، ہر اک پہہ مرور تینا خلیس نا
نیام ائی سو گوی اس دو برے۔ او میت ع
چڑھ خوک لئنگ نابارواٹ سوچور۔ مطلب دا
کے بے کار آ بندغ خوک انا کسر آ پیش
تمک۔ دا خوت آ دا پک کروئی ع کہ کورونا
انسان تے مدای جاتی تروع، نامکن ع،
☆☆☆☆☆

شاعر: مُرِاد ساحر

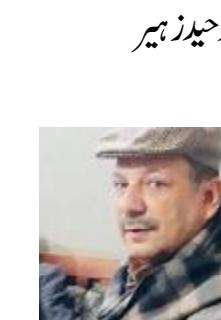
بلوچی
لوزانگ
آن

براہوئی بدل: وحید عامر

گپ و تران

ورناک! ..... وخت عنہادی کبو

ورناک سو گو، گڑا منت جمال ع کہ کورونا عن عنا
گوچی مرور زندع بے مخت خیال کورور۔
کورونا ترندی خرماس جوڑ مفروع۔ انتے
کہ نے ناپاولی آزندخاتون جنگ تمنگ
تمک۔ دا خوت آ دا پک کروئی ع کہ کورونا
و سرہب منگ ہیل تنسے۔

..... وحید زہیر

دا خوت آجی آ دنیاٹی کورونا کورونا منگ اٹی

ع، ہر اندغ ع بندغ آن، ولس پیچی کنگ

آن تورینے۔ تعیینی ادارہ غاک بند ٹہ۔

کاروبار مفتگ ع۔ سیال و سیالداری ع

بریک لگانے۔ دون کہ ہلی ناریں انا خوت آ

ہلی تے قطار اٹی سلفنگ، جیکی اونا غام

آتے ترندی اٹ تو رک، ناگمان اسا اشارہ

اے توں قطار نا گیٹ آک ملنگہ۔ بیک

تینا زور و جم و جوش اٹ دیتکنگ ع بنا

کیرہ۔ دا نیام ائی ہر ایکی ریں اکن تیار

مریک، دم ع راست تک، ہم لوک۔ اینو

آف نخان تے ترازو کیہ۔ کم عتل آک

الی اف۔ انتے کہ انسان

ورناک ہندن گریں اسے کن اڑاتے ہی بند

وخت ع بر باد کیرہ۔ تینا نا ٹھپ آک

دا ڈغار آکل آن سو گو آ

کنڈگا نو۔ ہر اک یتھی بندی تکرہ، او فک

دادے تے گدری فنگ آن گذ زور و ترندی

ہر اقتون مسی زندع جوان و پائیدار ننگ نا

اشرف جوڑ کریے۔ بس

جو زہ مفک۔ ہر اک قدرت آن نا او میت

اگہ او یتھی پہہ مرے۔

دابنی ع چھکا، لڈو یا پیرہ وخت تیری سے ٹی

مریہ، ہر اک چپانی آ دا عیلے منگ

اگہ او یتھی پہہ مت تو چاں

کن تیار مفسہ۔ ہر اک ایہن آ دے تیش و

پیہن غ ساہدار اسے۔

اسیکا پدا دم دروک زندانا مقابله کن پیش

تھور۔ ہر اک دادنیاٹی کتاب آ تقوں سکتی

گدری گوک آ دین (وبا) تینا وانھی نا

ع۔ بے بندغی او ٹکن

نو شنست ع۔ کوشت ع کسہ۔ زندانا ٹھیٹی بڑی قوی

کریہ، تینا تھجیقی آ لائی تے کاریم اٹیسیر۔

تینا جان چڑھی آ پاماری تھخار، دا سخت انگا

اس ارے، او قتوں اینونا دے ائی جوان غ

خاہوت آتے سن جانگ نا

کنگ نابارواٹ نگ خلکر، بر وک آ وخت

ساهہت تیری اس مروع۔ ہر اک داسکان

لائی تخرہ۔ قوم انا پن ع

ہموف قمروع۔

پارہ تھیا نیا زناتے نصیب مس، مفلک جوڑ

محنت دادے تے مدیور۔

مریہ، سائنس دان آک گڑا اس ایجاد کیرہ،

براہوئی ٹی پارہ ”جهان نا غم اس اف۔“

دا مون تروک آ کورونا ع

سیاستدان آک قوم انا غم خوری و سر سہی کن

ز تقول ع پہہ مر وک آک جہان نا غم اس

بے سہب کنگ نا او فتے

ایلوپنہ غاتیا

2 میکو پنہ

افسانہ: ڈیوا

(حیدر عزیز آبادی)

افسانہ: گنجان

(حیرا صدق)

3 میکو پنہ

افسانہ: پود گل

(علی نواز رند)

4 میکو پنہ

افسانہ: است انا ہیت

(اجم عقیل لانگو)

5 میکو پنہ

افسانہ: روشنائی نافریب

(سید غریب شاہ انجم)

افسانہ: گم مس

(عبد الرحیم زام)

6 میکو پنہ

جاق: تاریخ قلات..... 2

(ڈاکٹر سلیم کرد)

7 میکو پنہ

افسانہ: چپ بروتی

(عبدالرازق باکی)

8 میکو پنہ

افسانہ: ایسری آن بننا

(عمران فریق)

افسانہ

ڈیوا

چلہ نام غن آن ان اٹ تیوی دشت دیا مان اٹی کے۔ ہموزند ہر اٹی بنت شپادی، بیگذری، اس پر غنگ کپک نے ادا زباب ع نے آن کس بے تاغت اس۔ آسمان استارک دے ڈکھڑ دا تا گندر آغم تامون انگا گد ان بش متابی ناؤں و نشان مفت۔ کس پنگ کیک، دا ہمودے کے پوری تیان اسراز ان آن مُست تیئے ڈکا سر۔ گنجان بیم پڑھنگ، او فت خد تیان پائیں چھتسا کارہ۔ آتا لڈنگ الیو پارہ غان بندغ آتا ولنگ۔

اویت خان تینا مارع تو کیک تینا کیب آ نے اسکان سر منے۔ ”مار جی ان مر سا سوچ نا توک اٹی لڑمب ٹھنگ اسے ٹی تین کن مش تاشاری پین زیات زیا سے، بے و او لیگ کرسا منہ گام مسی ہنا چشمہ نا پارہ غا۔

ہمین ٹھنگ پا کر۔ او نا تگ هم دن بھلن بوق آتا زاب تھواٹ تالان قدرت نا ہمر آتا ایکان مول آبندغ آک بکل کر کیر کہ مشر

الوسے، او نا چ آ مال و مٹی دا ڈغار نا کلہو یتیگ ے چکل چشمہ غاک تینا دیر تیا مومنی بھیس۔ امر کیس داڑے۔

دیا مان ناز کیرہ۔ داس گنجان نا ڈغار و کی اٹ گل و دا کان کشے تینے ن تو فی ہم ہند اڑے بندی

امپ و لڈا کن اسہ ارائی آتیان بیس بال ع، او نا ڈغار جهان اٹ گل آن چکن نظر مر وس۔۔؟ او نا لڑوک آ جوڑ تیا ”بلہ نا

بزگ، خواہیز ک۔ کونٹ و کی اسٹخ اس بریک۔ گل و بابی سیل و سوادی ہر پاس تالان چکل۔ نا دیک، نن ہرا کان دیر

ہم۔ دادیا مان اٹ زندہ منگ کن تازہ ے۔ دا ڈغار ع قدرت ہند اخحتنے کہ اودے گھوٹ اس ہم۔

افسانہ

گنجان

گور بام نا وخت پاس اس، دے ٹک تگ ڈغار ع و سم کیک۔ دیا مان نا سیہنہ غائبے و تینا تورے، داندارہ اوڑکن عجب اس، اسہ کندہ

کن بے تاغت اس۔ آسمان استارک دے بوق آک تینا زیبائی چک آتا چ چ شا پیشیر آن مش تازیا نا گان سال سیر

انراز ان آن مُست تیئے ڈکا سر۔ گنجان بیم پڑھنگ، او فت خد تیان پائیں چھتسا کارہ۔ آتا لڈنگ الیو پارہ غان بندغ آتا ولنگ۔

نا توک اٹی لڑمب ٹھنگ اسے ٹی تین کن مش تاشاری پین زیات زیا سے، بے و او لیگ کرسا منہ گام مسی ہنا چشمہ نا پارہ غا۔

ہمین ٹھنگ پا کر۔ او نا تگ هم دن بھلن بوق آتا زاب تھواٹ تالان قدرت نا ہمر آتا ایکان مول آبندغ آک بکل کر کیر کہ مشر

الوسے، او نا چ آ مال و مٹی دا ڈغار نا کلہو یتیگ ے چکل چشمہ غاک تینا دیر تیا مومنی بھیس۔ امر کیس داڑے۔۔؟

دیا مان ناز کیرہ۔ داس گنجان نا ڈغار و کی اٹ گل و دا کان کشے تینے ن تو فی ہم ہند اڑے بندی

امپ و لڈا کن اسہ ارائی آتیان بیس بال ع، او نا ڈغار جهان اٹ گل آن چکن نظر مر وس۔۔؟ او نا لڑوک آ جوڑ تیا ”بلہ نا

بزگ، خواہیز ک۔ کونٹ و کی اسٹخ اس بریک۔ گل و بابی سیل و سوادی ہر پاس تالان چکل۔ نا دیک، نن ہرا کان دیر

ہم۔ دادیا مان اٹ زندہ منگ کن تازہ ے۔ دا ڈغار ع قدرت ہند اخحتنے کہ اودے گھوٹ اس ہم۔

بیرہ قدرت ناخوک آس آک نظر بریہ، ”دیر کنوں نوا کشہ تینے نا بیرہ نا چکل ے

جمیر اصدق

اوندی کی نا چکیم ہر اسٹ ے مر غن ٹھنچی سے نا تو لف پا کپ۔۔۔ ”اے کنا فرزند، دا کرے پارے، ”اوہ را ہتھیار ع کہ طوفان نا گواچی کریس، نے تگ نے بیت گاچن ع کہ دامر غن آتھار آن اٹ نا گواچی مک۔”

تو اسٹ ے بیرہ چک آتا ہو آنگ۔۔۔ ایمک اینو اسکان کو گم ہے، چندیک اویت خان پر اویت ڈروشم اسے توں دا ہو آلمہ غاک غم و گرثی نا پڑو ڈے پین زیات شریدہ۔۔۔ تیوی خاہوت لکھڑی و بے پارے، ”اوہ ہمودی یو اکن توں با وہ بیڑہ غان کنگ سر۔

خوارکی نا خلوک ے۔ ہر انا سوب آن مون انگا خر سا بیٹ ے۔ اینو دا ڈیوا اویت خان توں برا بیٹ ے۔ اینو دا ڈیوا اویت خان توں برا بیٹ ے۔ اینو دا ڈیوا اویت خان توں برا بیٹ ے۔ اینو دا ڈیوا اویت خان توں برا بیٹ ے۔

طوفانی آتھوہم تینا کا ٹمہ آمش شانگنک اس۔، زردوئی او فت گورنالی اسکان سر کریئے۔” خوندی ہے، نی ہم اویت ناما راس کئے آن پر دے دا رجح و دنیا ہم اویت خان نا ڈیوا تینا مار ڈغا ر ع کو ٹنسا با وہ نا گپ آتے خاول ے اویت نا ڈیوا ٹکن کن لیس، دے ٹک ضرور ایک۔۔۔ دا کنا اویت ے۔

غاتا وخت آن تینا رو ٹنائی ع اس دو آتالان مار تینا خن تے بوزا کرے پارے۔۔۔ ”دا کر سا بیٹ ے، نواس دا ٹری ے خلوک دا خلق مون انگا طوفان اٹ ای انت کنگ اٹ زندہ ہ بندغ ہم اف۔۔۔ یا دا دشت کیوہ۔۔۔؟ چک آتا ہو آنگ وخت و پین خرمائی مف۔۔۔

پاس توں او اور او پین زیات منگ ے، دا گل ہ تھارا شو یگی آن ادا ڈل غا خن تے ہرا کہ دشت دیا مان نا خلقت کن اسہ گندہ ہ اسہ خیں ہنخارا س بشخا سس، اونا پر وک آ شرک پال اسے، گمان ہندن ے کہ برو آ خن تیش اس پو سکن ہ زندہ سے نا سہب پاس تین توں بین تباہی نا ساز و سماں مدد گرو شک تکہ۔۔۔ او ڈیوا نا رو ٹنائی ٹی کیک۔۔۔ ابا جان، دا طوفان نا مون تگ آ جبت نا ہمین آزند ہ خنا ک، او نا اویت ے کن نن توں انت از باب ارے۔۔۔

ن ت نت تا لتر کر گا بام کن ہر وک اس، ہم طوفان ہن دعا و اونا جاہو سر۔۔۔ ”بادہ تینا گر بام ہ را ٹکن اونا با وہ بیرہ ڈیوا ٹی حید و دتر مول عتیانا مون آن ملا پارے۔۔۔ ”نا گپ تا تین شاغنا اودے رو ٹننا تھا شر، ہم ۲ ک بیٹ ے گاچن ہ بولے نی تھ کن رو ٹنائی ہ را کہ اس پو سکن ہ زندہ سے نا پڑو توں ہمو زب بند ہ بادے بیچ ہ تھ طوفان

ہمو کان بنا مس چمن دا سلامت پاری، ڈا کی اس تیوی جہان و شارع پلو یڑ کشسا ”او گنجان ننے آدا مخان آک اول کریئے دا ڈکھ ڈا کی خلوک آتے داڑے رکھ سر اسے نا۔۔۔ ڈکال، خرماء، نہار تا جلہو کنگ کن آبادی تینا مر مش تادیا مان اٹ پر غنگ، نے آ ڈا کی تو ہمون تا ہر ان گھبیڑ کر بین، تا کر دا ڈا کی اسہ یلو ع ہلپ۔ اوندی اٹی پر انگا تھ آن نا ٹیم ع دہ سال امان امان۔۔۔

او دا دشت دیا مان اٹ ہر کنڈ آتالان تو نگ نا ہمی ٹکو شوست اٹ گاٹی تازی آ لڑوک آ جوڑ تیک ”لہ اولہ نا چکل۔۔۔

مس، دا پر و برسات نا سوب آن وکی ع اونا خیس آ بی تی توں او اور او فتا ولنگ نا ”آ انت مس۔ نا چکل ے پا انت مس۔ بخت انا پا ٹنگ۔ دا س گنجان اسک ہ رانگ تو رہو ٹنی آسماں ع کا ٹمہ آ ہر فیس، دن نہارک بلکو تے۔۔۔

کوہ دا پس اسٹ مس۔۔۔ خوا نا بایہرہ ع ملادیر غ۔ اونا نت تا کیر غ اونا زیات و سم ع۔ او داڑے۔ تیوی علاقہ ڈا کی نا گواچی مسے، ڑو تالان مرسا ”گنجان۔۔۔ کنا چخ آتا اس دا کان نا ہر س ولا چ آن آجو پو سکن آ دروازا گوئی۔۔۔ کنا بخت انا گوئی۔۔۔ بخت کنا ساہ مش تانگ و غیر آتیان آ جو۔ او دے زمان نا لی ہم مون کیس۔۔۔ نہ لزم ہم ڈا کی نا گواچی تھوہ، ہم لکھنے کہ او دے سا مرے کہ او گاچن چخ مرورے۔۔۔ سہب تما۔۔۔

گنجان نا زاد خن تے ملا۔ جیجا نا زاد یفنگ آتا گو دی ع۔ ہر اڑا آس پا سونا خنک سخت دا بیت آک گنجان ع بھیم و خلیس نا گواچی توں لڈ سا بیش مس۔۔۔ خوا نا بایہرہ ع ملادیر غ۔

گنجان چا انا پیالہ اس گنگ، پر در ع بیڑا گنگ۔۔۔ کرے گدن نا پا رہ غارم کرے، دا نیام اٹ اونا کری او گدا نا پلے بائی کر سا تر دو ہلسا تینا گنگ۔۔۔ مون عتیانا چا اپ اس خلک۔۔۔ لہ

گنجان چا انا پیالہ اس گنگ، پر در ع بیڑا گنگ۔۔۔ کرے گدن نا تاہہ د پیش ع رو فہ کرے خوا پا زوار آک ہم تلا ر آتے ٹی گم گار مسر، اونا کپ، نے خبر ع کن توں دیر انا کا ختی تو اف غان کلی ٹی دیر شغا با وہ ع ٹس، با وہ اونا کا ٹمک د ترچھپی مسو سر۔ او ہلشا سیتا ساہ ع دے دیر بھازر آن اتیہ۔ ولداری ا تو ک آن در دوت اس بک، اونا پر بیگل ع ہکلا گدن آ سر کرے۔ لم اونا تلوی ع خنا تو ہم توی اس۔۔۔ ”گنجان تینا مون آ بیشہ خونگن کن درے۔ او تینا خو ٹخ ۲ کر سا گدن آن ژم کرسا مسی بس گنجان ع تینا گد عتیانا گلوبند کرے، دیر انگ کن اونا کا ٹمہ اس تا لان کر سا تینے اسہ کش اس تیس آسماں نا انا پاندا نا چکل کن مون کرے۔ او ہندا گرثی ٹی کہ میڑنا رند اتھارا س تد تمانے۔ منہ ساعت اس پارہ غاہر اپارے ”لہ جان رب تعالی نے آ انا پاندا نا چکل کن مون کرے۔ او ہرا وخت میڑان میڑنے کا ٹمہ نا چکل۔۔۔

مش انسیم آن ایکون مس تو اونا پا خ آک او دے تینا سینہ ٹی تو رے و ہرام تینا سا بیں او دے تینا سینہ ٹی تو رے و ہرام تینا پا خ آک چخ و ہنگ،۔۔۔

پر یکار۔ مش انا پا دا آتیکو جک سر تبوتا کا وہ دیر تیوہ۔ ”پا یکار دا پا ٹنگ آتیکو جک سر تبوتا گنجان ع گن آ گو دی مونگ نا پن اونا جوی ٹی نیام اٹ بندغ آتا بھلو گل اس تھوہ۔۔۔ کل ”انت مس کننا چخا۔۔۔“

ہمودخت آ لس کہ او دا و دی مونگ توں نت انا تاموک بولک سر تھر۔۔۔ گریس بندغ زنگ نا جت و بت اٹ۔۔۔ و لے سا پیک او فت ساعت تینا ہورک انگا خوا غاہر اونا کان پد وکی دا و دشت دیا مان اٹ ہر کنڈ آتالان تو نگ نا ہمی ٹکو شوست اٹ گاٹی تازی آ لڑوک آ جوڑ تیک ”لہ اولہ نا چکل۔۔۔

مس، دا پر و برسات نا سوب آن وکی ع اونا خیس آ بی تی توں او اور او فتا ولنگ نا ”آ انت مس۔ نا چکل ے پا انت مس۔ بخت انا پا ٹنگ۔ دا س گنجان اسک ہ رانگ تو رہو ٹنی آسماں ع کا ٹمہ آ ہر فیس، دن نہارک بلکو تے۔۔۔

کہ امپ و بیت کیر چخ آ ک او فت انت تینا پا کے جنگ اس بیش اس۔۔۔ ھیم اٹا جم ”جی جی ہندر سر پنڈ مر کہ او دے نہارک تقوک خخ تھ نا تو رہا تالان۔۔۔ ابوے آئی گریس کر بین۔ اوڑے نہار کو بد ر اس خلق اس تالان کیک اسکھنی کر سا دا ہم ہر سال آسماں شکنی کر سا گنجان منہ سا بہت اس نت ع اس تھو تے آ باد کر بین، کنے کنا چکل آ جوڑ تیا ہلیم۔۔۔

افسانه

است انا هست

بھجلا عبید انا او لیکو دے کس، ہر پارہ غاب شنیده
تالکہ او پچ آتے بدل کرے، انور خان کنگ نا لو س۔ ماہ گل نا دو آتھا پارے
غناک تالان تسر، چنانک تینا رنگ رنگی آپچ
ععیدی عملائیں ٹنگ ناجاگے غا۔ اکرم خان ایت گم کرتے۔ ارائی تے ہموگان دلان
آئتوں لڈسا دانگ اینگ ہنارہ تو ہندن
کا کہ دن کہ گلزار اٹ تہوا ناچ ک پھل آتے
لزاد اٹ سرفے۔ شارانا گلی و کوچ غناک ہم
لڑدے آن اینو بھاڑ سفاوڈ کارہ۔ شار
ععیدی یے حلال کرے۔ داسکان کتار
اوکان پد کواب آک تیار مسر، ارغ نا وخت
ستویں کہ ہمسائے تاچنا اس بس پارے
نالگی تیئی چنگا چنگا دکان تیئی چندا و نونتا بھلو
رش اس سکے۔ اسٹ ارٹ اس بیدہ جنگ
تم آک ساڑی تسر۔ ارغ بنا کرے تو ماہ
ماما بکنا پارے نا ععیدی عزز۔ انور خان
سر ہلک، داڑے اُرا والاک سل کنگ اٹ
بھاڑا اس سکے۔ دکان تما موں آجھی
اخٹ مسر۔ انور خان یے ہندا ڈر اٹ چار ڈھنچ
خوت آللہ کبرانے پڑھ پڑھ پاسہ۔
بھلوڑ ابرا اس سکے۔ داقتوں اوار او رشار
ععیدی پین تزوی مس۔ کتنا ساہ دانا مطلب

ابن عقيل لانگو.....

چنکا مسٹر عموہ کرساپارے "ہن باکس اس مریک۔"
 کرم عید انہماز آن کہ اراغا سرمس تو در گغا
 اتے۔ داڑے نے کن جوان ٹو کواب اس ماه گل بخوبی کیدساپارے "ابا اگہ اللہ کل آن
 بسوہ" ماه گل باکس ٹو ایں خاخنگا، تو اوہنا بھلاع، گڑا نئن نتا تو گل جان نا پن آ
 جغر بک و پیلو و پین جوان ٹو منہ گپل سو انا جوان ٹو سو چانز کرین، تاتو گل بی و ما خیر
 چنکا خوش سرو دکان نا کنڈ آسر کوہن۔
 چنکا خوش سرو دکان نا کنڈ آسر
 ملکر۔ تو اوہنیا مار انور خان ٹو پارے "ہم
 سیدی علی ایہ، تریان تے کدے پیشیم مس"۔
 کاریم خراب مس۔ امبل دھڑکو تس، گلو
 بھاڑا چوٹ ٹبندغ اسے دُن مف کہ نے
 بھلمنیخان اس ایتی، داسه تو کنے ہڑدے
 داڑے بروئی تمک۔ ولے ہیت وادے
 کنے تینیا ایلو کاروبارتے الوئی تمک۔ ہند
 سوب آن کنے تینیا دکان اٹی شریک کر۔
 ای نا رکھ عہم کیوہ و نے تون اوار کاروبار
 اٹی ہم بشلپیہ"۔
 حاجی اسلیم ناجان یلہ مس تینے گوئی آجوک
 تی، جنک تے دکان نا چھپت اٹی سخت
 نشرہ، اودے باوہ ناتے ہیت یات بنت
 اٹی کس کے کنامار "پو د گل ٹو پو د گل اٹ
 کس اس سفا کپ"۔

حجی اسلام نا اینو طب جوان الوک، ہیت
ہیت آپووا که۔ ہڑدے ہندارٹ گٹ تے
دامصیبت آن جان پچھے۔
پاچس۔ اللہ خیر کے فی انت دیل اسے
بر جائس۔ وے اینو تو حدر کے۔ تینا پیر انگا
ہر قوم آک چالنگر جٹ اس جوان ہیت و
نا گواچی میسُس۔ حاجی اسلام پارے ”بس
باوہ نا ہم ٹرمدی اٹ ورندی عُرس۔ وے
گپ کری۔ گڈ سرائی حاجی صمد پارے یار!
ابا داسہ اللہ خیر کیک انشاء اللہ۔ کنا جان
ہیت عزیت وَ دُنگک آن پچگ کن اراغان
ای نے اسہ سلاہ اس ایتوہ۔ مُستی نامشا۔
پچک۔ ولدا اوچج آ کرسے ع تینا باوہ ع

فستان

پورنگل

علی نواز رند.....

پیش مس۔ تینا پورت آتئی گم گلی ٹی مُستی
اگہ کنا سلاہ ۽ منہ تو نے کن انشاء اللہ بھاڑ پارے، غٹ کسہ ۽ ٻنگ آن پد او نا باوہ
ٻنگ اُنک، درگہ سے نامون آ سلیں، جوان مردو۔

پیش مس۔ مارکو ۽ پارے ”اباعتبينا پاما
اکھی صدر گا۔ اسے مارکواس راست ۽ کھن ۽ آهن گلک، وله دا
ہندا رگه ۽ ٹکنی۔ درگہ ملکنگا۔ حاجی اسلم دا ہیئت ۽ ٻنگ توں تینے سدھا
کرے پارے ”زو پا یار! انت سلاہ ہیئت ۽ چاؤه ٻئنس کہ پورا ڏگل ۽ پورا ڏگل
اسلم بُئے“ جسٹ اسے آن پد حاجی اسلم تینا اسے۔

غُث آن میکن آسگنات حاجی صمدناوتاخانی
حاجی صدر پارے ”یار نے تو سماعِ میر بھل خان آن چان ناچھے پین اسے ٹی اخْتہ مفہیں۔“
تو لوک اُس۔ دیر چا غان پد حاجی صمدناوی
حوال کرے۔ پارے ”خیر ۽ اینو مونجا باسک هم ارے۔ اگن اور اکان تینا ویل
مر۔ انشاء اللہ خیر مریک۔“

خنقاً ط نال تھا جان،“ اچ اسلام، عاد، الـقـادـمـاً، نـيـنـاـ جـمـعـهـ اـتـتـهـ، گـكـ، اـجـ صـقـلـاـ، اـلـقـادـمـاـ، مـكـ

مسنے۔ سب نا ہو بوان ع، حاجی، م ازادو پے پان وادا رے ائمہ لی اس
پارے ”بار صد جان! نے سماع کتنا پراپرٹی نا یا گلو یونون اس کرے تو ہندن چا جان نادا
جبل ناتاخت اٹی تو لوک شر مخلوق نا رش مصیبت آن چٹا۔ پاپسے کہ آہن ع آہن
کارو بار ع۔ کارو بار کنا بھاڑ جوان ع اللہنا گڑاں کم مس تو حاجی صمد میر جبل عتیبا بندگ
شکر ع زندانا ہر آسراتی کنے رسینگک، ولے گلڈک۔“
نا سوب ع پارے، میر جبل جٹ اس سوچ دامنہ ٹو اسے ناع کنے اسہ دیل اس بلکنے۔ حاجی اسلام خوش مرسا پارے ”یار! دا توجوان خلنگ آن پد پارے تاکہ ”دا سہم بے غم مبو
ہندنا نا سوب آن ای مچٹ اس فریشان تینا ارا تیا ہنون پکہ کنا ہندن غ اس نما دکان آ غسلہ اسے، راست پاسہ آہن ع آہن
بریک نغمائٹ کار بیکم ع یک۔“ گلڈک۔“ اٹ۔“

حاجی صدریشان مرساونج کرے ”اللخیر“ کے انت ویل اسے ناگواپی مسٹس۔“ فی بر ہر قوم آک میر سجل نا و تاخ آ کانه اوڑتون ہیت و گپ کینه۔ اللخیر ان کراس آن پدھاری اسلام علیٰ سس پارے ”دا توچ ہیت اس اف۔ فی غم مر۔ ادی داڑے تو وہ نے آہر کس مس اودے کئے کئے آ راہی کر۔ ای چاؤ کتا کاریم چاہے۔“

حاجی صدری پارے ”وُن کینہ پگہ سہب اتون ہر قوم آک خوش مر ساتینا ارا تیا مسٹر، پگہ غایر میر سجل نابند غ اس دکان آہی۔ حال حوال اوڑتون ہیت و گپ کینه۔ اللخیر ان کراس آن پدھاری اسلام علیٰ سس پارے ”دا توچ ہیت اس اف۔ فی غم مر۔ ادی داڑے تو وہ نے آہر کس مس اودے کئے کئے آ راہی کر۔ ای چاؤ کتا کاریم چاہے۔“

حاجی صدری ملکو آ مون اتون ہیت کریکه، اتون ملکو آ مون اتون ہیت کریکه، خیر ع خواست تو کتابندغ نے آٹوٹو آ بریک، دے پارے دا ہمو حاجی اسلام ع ہراجٹ اس اودے نے پنجا ہزار روپی ترسا کیس۔ نا مسٹ ہیت ہیت آچواکہ، حاجی اسلام سدھا رکھ و حفاظت نا ذمہ کئے آئے۔ ای ایلو تینا باوہ نا کمرہ ہی نباوہ ناتینا دوع بہک، خن تیاتخا، دروت بہک پارے ”ابا! کئے بخش غانٹہ غانٹیان نا رکھ ع کیوہ۔ تو انا پنجا ہزار روپی پچ اس افس، فون ع بندکرے۔ ای ای نے توں ٹرندی اٹ ہیت کریٹ، ای پچ ہیت کنگ کوٹ۔ داس ادا نابندغ ہر ٹو آ آن کئے سا تھوئے۔“ باوہ تے اودے نحب بندغ دھر کو تسا دکان آن پیش مس۔ میر سجل نابندغ پارے، ”حاجی صاحب داسے کرے پارے ”کتنا مار پچ ع ہیت اس

08-02 مئی 2020ء

خواری کش آتاجہانی دے

اثر ہڑہ گھنٹہ کاریم ہلکا کے کلمی نادے ہڈتگ ناکل آن بھلا سوب یا رہب آک لینڈ کروز آتیک چریگہ۔ ایفوم مزور کارنا پٹا گھنیں آتیں دوئی دادے انا ڈتگ نا غٹ آن بھلامخت دادے کے مزور کار تا حق آتے کن کنگ آن محروم ہے۔ جوان انگا ہسپتال آتیک درمان منگ کپک۔ جوان اء خواست کنگے و جہانی سامراجی استعماریت و فرسودہ سرمایہ دارانہ نظام نا شاراسیت زندتی یونگ نالخ تلکنک۔ ایفوم مزور کار ہے، ہموڑاٹ ہنکنک برخلاف تواریخ زکر سا مزور کارتے اوقات حق آتے تنگ کن زور شانگے۔ ہراوٹ کے ادھر حق مریک۔ ایہن تو گرج دا گڑا ناس کے مزور کار ہم شاد کام ہے۔

تھیں اٹ مزور کار آن بیدس ملک و قوم آتا شاد کامی نا گمان تھے اسے ن زندس تدیوکس دے انت پانگے کے مزور کار نازی آ مزور کار خلم کیک۔ راج اسے نا شاد کامی ٹی غٹ آن بھلا دو مزور کار تا مریک۔ ہندا سوب ے کہ درک ایتک۔ دادے مزور کارتے دا ٹھیک کے او فلم و جورا بخلاف آقانگلماں ٹی اسے مزور کار اس دا خمسوں مونی کا ہک کے او آقا کن تینا ہم کو پغا پارہ مزور کار ملک اسے نا خاص انگا تمہری مریک۔ ہندا ہم کو ہول ے ہر انسوب بش مرسا تینا حق آتے پنگ کن جهد و کوشت کیر۔ ہیت دادے کے ایونا خلقت ے شیف خلک وادے بدر دنگ آن بیدس ادن از نزد عذاب کنگ آن شاد کام ہ راج اس اڈ ہلک۔ 1886ء ٹی شکا گونا خواری کش و شاد کامی نا غٹ آن بھلا سوب مزور کار ہے دلے مزور کار اسے ایونو ہر انظر اٹ چچ ہ کسر اس الپک۔ گڑا گرج دا گڑا نا ہ کے مزور کار تا تقدیر بدی یونگ کن کشاریک تینا جان تے ندر کر سا مزور کار تا آجت ے روشنائی کنگ نا کوشت بھنک دا ہم دنیا ٹی زندتی یونگ آغلقت کن کا ٹھم ہر فوک ہ سوچ اسے۔ جہاز فرسودہ سرمایہ دارانہ نظام والیو ٹلم و جور آتا برخلاف تواریخ زکنگے و اوقایسی کری۔ داند منگ تھیں اٹ اسہ بھاڑ بھلو قربانی اس کس۔ ہندا سوب ے کہ آن بلیس تاچھا چنکا گڑا تا ایجاد مزور کار تینا بیدس منگ کپک۔ و لے کن کسر کشانگے، ہندن مزور کار تا سر وک و راہشون آتے ہم ہر فک کے مالک ایفوم اوقا ندر منگ نا دو آن مزور کار کھڑہ گھنٹہ نا جا گہ غاہشت گھنٹہ مزور کار نا حا لیت دادے کے ایفوم اونا چچ آک اڑنگوک ہ۔ گڑی خلک آتے مقدس آقا جوڑ کرسا اوقتا م جوڑ مسٹو وادک تینا مزور کار ایتم خلم انا ڈیوٹی کیر۔ وخت اس کے 1886ء آن مست ہند مزور کار تینا دے کن دسک انا چچ ہم و سیلہ اف۔ وخت اس کے ہند ایم مزور کار تا سر وک و کسر جوڑنگوک ہ، اوقیان ہم پر تھوٹی ہ۔

شریعت اٹی خراب ہ پن تھنگ یا پن ے بگوڑ دوست تو ز پک۔ ہند اوڑ اونا دا ہم است کنگ آن تو نگانے۔ ہر انسا بھلو سوب خواہی مریک کے او دے شرف تنگ، وادے اس دادے کے ہر اپن ے بگوڑ کنگے، اونا بے اہیت تنگ۔ تعلقداری تا چھنپی و سو گوئی ٹی شرفی مریک۔ وکس ے ہم تینا بے شرفی انسان نا دافطری است خواہی نا چھنپی اٹ سر وڑ پک۔ داڑاں چچ ہ بہن دنگ نا دا است تھنگ ہم بھاڑ اہم ہ کڑا س ادا کیک۔ و لے خواہی مریک کے او دے جو ان آن جوان اوڑ اگہ کس ے دا سامنے کے تا قلائی مسلمان ایتم اٹ شرف تنگے و تواریخنگے۔ وکس ے اخس نئے پرہ کنا مون آ کنے شرف ایتک، بلکن جو ان ے ہر اسے ٹی تو کر کنگ، او تو کر کوک اگہ ای مفر ہم تو اکنا شرف انا رکھ کے کیک، تو آہم و خت آن ہند احمد ز ہمیک مریک۔ حضرت پاش ہیت اسے کے اونا است اٹی تینا ہم عمر دا پاری نے کہ مہر دمیریت ارا گڑا غان سو گو ایتم نا قدر و شرف پن وڈک۔ ہندا سوب

مریک، اسہ اصول اس دا ہم پارے کے کل ہے آن اسلام اسہ کنڈ آ مسلمان تے دا ہیت جو ان اگا پن اٹ تو کر کو۔

اسلامی صحافت 43

.....سید عبد السلام زینی

.....مَثْ بِرَكَتْ زَيْبْ سَالَانِي

د اکتا ب صحافت نا بنا، او نار دوم و مسلمان تادیا ٹی صحافت نا وڑ و ڈول آتابار و اٹ اسہ بنا یا ٹی کتاب اسے، منگ کیک ایونو گہنا صحافت درو شم اٹ کہنی بدیک بسو، و لے تاریخ نا پنے گاک صحافت نا بنا یا ام بر انو دا ہم اسہ اہم ٹی شنگ اس پانگ۔ و افت و بدیل اٹ ای ہند اتاریخ ے ورنا چین انا مون آنگ نا کیک کر بینٹ۔ و دار داٹ ہر اڑے کے قرآنی آیت اسے نا ترجمہ بنے، تو ادے ای اردو آن ترجمہ لکھت، بلکن او ترجمہ ے ای مولانا عبدالکریم لہڑی صاحب نا قرآن پاک نا براہوئی ترجمہ غان بکھن۔

برکت زیب سالانی

مسلمان تے کریگ تھنگ آن دن پارسا سلام پانگ:-
سلام اگہ جو ان ے ہوڑ اسے ٹی بُنکے، تو دا یلو آن پاک مریک۔
ہو ہم کو شیخ:
”مسلمان تے کریگ تھنگ، فتن، اوڑ توں بندغ عتینا کنڈ آپکار کنگ نا بھاڑ چین ے ہوڑ اسہ بین جا گہ اس دن فرمائے:
جگ کنک فرعے“
د اڑ توں او رتینا ایتم نا غیبت کنگ، اوڑا درشانی مریک، ایلو دا سد عا اس ہم ارے۔
”د گرا کنک اسے نا ہند آن مروک ہٹر اس مسلمان ایتم نا حق اس ارے۔ داڑاں اسٹ تو جوزہ غاتا ”د گرا کنک اسے نا پا، ہر ادے اف، گڑا اگہ اسے کنڈ آن ہم خرمہری مرنے تو گونڈ کانے کے اونا شرف انا رکھ کے۔ اگہ مہر انہاں باڑاک، ہند اسوب آن مسلمان مسلمان اسے نا غیبت مرے وادے زا بد دا تو نگک آہیت آتیان او لکیو گڑا ”حقوق دروغ تریک وادے شیف خلک آن ہم داہیت انا شاہدی ارے کے سلام بُوک آتینا دادے کئم تین پن سلام بُنگ ے ہس کو۔“
”اعباد“ نا ہجت آتاباندات اللہ نا حق تو نگانے۔ اوڑا ملنڈنگ، اوڑے شیف مسلمان ایتم نا خیز جو خواہ ے۔ دن کر مسلمان سلام بُنگ نا دافنکہ گاک ہم و خت آدیتی آن ہم زیات خت ے۔ انتے کے ملوق نا حق خلک، نا اسی تالان کنگ، و بدگانی کنگ، اسے نازی آسلام بُنگ ایلو مسلمان نا حق میریہ ہر اڑ اٹ بندغ تینا شرف آنا زی آ دو شاخنگ ہم و خت اسکان شنک بہتان خلک، درو کنگ، و کست و کاڑ کنگ پانگانے۔ ہند اسوب آن سلام بُوک آ ایتم ایلو ایتم نا سلامتی کن دعا تر ساء۔
”آن ہم تو نگانے۔“
”بندغ ے زمواری نا احساس تریک نا شاہدی ڈوہنگ:-
اس ہم ارے۔ دا پا ش کیک کے او رتینا ایتم نا سلام بُنگ اسٹ اٹ ہرا بھاڑ انا جوزہ ارے، اونا حق ے ادا کر کوک زموار ہ بندغ اس ارے۔ پورو ڈوہنگ اٹ مریک۔ انتے کے سلام ولدا را مسلمان تے تین پن ایلو عسالمتی و بُنگ آن پد ڈوہنگ آن اسہ ایلو توں مہر انا رحست نادعا ایتھر تو اوقایا م اٹ اسہ ایلو نا مہر ہی درشانی مریک۔ نبی اکرم نا را شاد ے۔
”سورة نساء نا آیت 93 اٹی پین مون اسے و سو گونگ کن ہرا کسر تے پار یے، اوڑا و خیر خواہی نا جوزہ و دوہنگ۔“
”تما تین پن سلام دعا نا پورو ڈوہنگ رزاک آسکوک آڑکن مدام جہنم نا پو غ جوڑ تعقداری تے ہم کر کر اڑا شنی ٹی بدل اسے۔ کس اسے نا حق ے خلاسا وادے سگت تعقداری تے ہم کر کر اڑا شنی ٹی بدل حق ے ادا کر کوک زموار ہ بندغ اس ارے۔ پورو ڈوہنگ اٹ مریک۔ انتے کے سلام جوڑ منگ مفک۔ ہند اوڑ کس اسے ناجان ے کیرہ۔ اسلام مسلمان تے تین پن ایتم نا حق خان تریک ہم ادے دشمن جوڑ کیک۔ پار یے۔ و ایتم توں تعقداری تے گنڈنگ نیخان تریک ہم ادے دشمن جوڑ کیک۔
”و سو گونگ کن ہرا کسر تے پار یے، اوڑا بھر جیم نا پو غ جوڑ تعقداری تے ہم کر کر اڑا شنی ٹی بدل بھر جیم نا پو غ جوڑ آن پد نی کریم مدینی ہر او لکیو خطبے ہ آن مریک۔ (مسند احمد ترمذی)
”آخرت اٹی چار ہیت انا پا رت کریس، ہر قنٹی دوہنگ نا بابت حضور نا اسہ ارشاد اس ڈن ہم ایتم کن مہر کے۔“
”او دا عین ہندنگ کانے، و حضور نا جنڈ طبیہ جست پیدوار مریک۔ ہر اڑاں تعقداری تے گنڈنگ اسٹ اس داکسے کے معلوم داری الی ہے۔“
”و ہر رے کے آن پد کافر جوڑ مفیرے، کہ داڑاں پدن دا ڈن تا گڑ اس بندو دی اصول جوں جا گا سے ٹی فرمائے:“
”سلام بُنگ ے تین پن لس کو۔“
”د ڈلپک دا ڈن تا گڑ اس بندو دی اصول جوں جا گا سے ٹی فرمائے:“
”اسہ بین جا گا سے ٹی فرمائے:“
”اسٹ ایلو نا چھلورے۔“
”بیان کینے۔“

فیضان

روشنائی نافریب

مژدهے گام کریکہ.....مزل ناپارغا گام
مرکس اخس کد درساے آن مرنسکہ۔
اوے ہڈے نا مسافری و گام گچ آک ہنے انتے کہ تھار آتا سفر و شانی ناسفر آن
ن..... اونا ہر فوک آہر گام ہند اخس کبین
اوے اودے تینا جون ان اپور و انگا طاقتِ ع
دلر کر میر ولے او دمری تے تک اٹی اسل آسان نسکہ بیرہ منہ دیل تسر کہ کھڈو
کہ اودے تینا جون ان اپور و انگا طاقتِ ع
با کروئی تمکہ .....اوے گل آن دی کی اتو یکہ اوتینا سفر ی بر جات خاس۔
بینٹ آتارک الی نسکہ۔ او تھار آ تون ہم

نگ اسکان مدام سفر ای نکه ..... بیرہ تهار
یا تو او گوک کس اودے درک لگوک اتنے که سفر مسراہی روان کس۔ آسمان نا استار ک
آک اونا گام تے توریہ ..... اونن تیٹی تینا روشنائی ٹی کروک آسرا اودے مزل آن اوڑا محارہ و لے او تینا سفر برجاتخا۔
سفر غرب بر جاتھنگ کتوکه۔ اتنے که اور روشنائی ہو خس مرد ریکہ خس کہ مزل ناؤں و نشان مر نن درست سفر کرے داسفر ای کمی وار بوز زون عشق کریکہ یادن پا کر روشنائی تا مہرنا نکہ۔
رپوز منگ آن زرہ سے ٹی چا۔ اتنے که او او جیران کس کدے انا روشنائیک اودے تینا پورا نا گاہو ش و ہمٹ یا اسجا کریس۔ ن
چچ آدے سفر کنگ آن گڈاوشام انا بانگ انا فریب ایتھر یا نن تا تهار آک اونا برخلاف تا تهار آتیتی سفر کنگ اونا مزل یو خوک کریس۔ اینونا نن تینا گڈا یکو ساہت آتیتی
رخت آ تینا گام تے توریکہ تینا سفر ی سازش گوفرہ۔

موزئے المیر کریمہ ولے اوآسرات الواون ساہدے اس اومزل ناپارہ غاراہی روان کس ساہہللہ کہ ساف تما۔ او ساف تمگ توں تینا
رسٹ ہنداقع عخناک کہ سہب تمک واسه کدے کی بہلینگا اودے پا شام تما۔
مزل آریہنگا کس۔ دے ٹک آن مست او تینا
ار پدا ای تینا سفر نایاب کیوہ و ہندن اس دے ہڑدے شام تمگ توں او نا سفر المیر مسلکہ سرہمی ناییرک ۽ جک کریس۔
س مزل آریہنگوہ۔ و لے ہمودے آ او سه فیصلہ اس کرے۔ اینور و شانی او نامون آنچالت کس۔

ای مریونی مرلیں پھل آتا خوشبو مرے
دن نا کنا سنگتی زو زو مرے

ناؤں آچاہے کئے مجھ آ دینا دربا
حضرت ہم دن ٹئنے آرزو مرے

مہر اکن پُن ڈغارِ ع مج آنن
وفا نا نن توں جتھو مرے

نامہ میر ای ساجد اُٹک ہر گھڑی
مہر انار کھن توں دن اُردو حمرے

فستان

گم مَس

سُبْبَهْ ہُنَا دَاسِه شَام مَس.....نَى هَرَاتْمَ مَرَے وَبِعَجْ خَوَارِیْشِکَه.....آخَرْهُمُودَے ہَم بَس او نُوكَپْ مَنْهَ پَنْهَ جَوَانْ دَابَراًپَارَکَرَے وَلَے
خَرَاف.....تَازَشْ عَنْتَ تَكِيرَغَ آنْ ہَمَ کَرَے۔ بَیْارِی مَسْ وَمُفْنَا.....تَازَشْ، نُوشِنْ،
ہَرَکَسْ سُبْبَه اَنَارُوزْگَارِکَن بَیْشِ تَمَکْ وَهَرَاتْمَ رَاستَ پَائَے۔ تَازَشْ عَنْتَ تَكِيرَغَ آن سَدَرَه، گَلْ نَازْ، مُلَا قَصَابْ، بازَارِنَاچَکَیدَار،
شَام مَرِیکَ تَوَلَدَ اَرَکَنْ مَوْنَ کَلِکْ دَم اَسْ کَنْگَ آن گَلْدَ اَوْنَا سَاهَه، ہُنَا سُسْ هَرَاثَانْ ہَبَتَالْ والا، کَانْجَ والا دَاْکَلْ آخَرَاتْ مَرَکْ آ
خَمْ عَتَقِيَا سَدَهَا کَلِکْ دَوَارَه دَے بَحْنَا لَفَعَ وَ پَدَلَدَ اَوسُوچِ اَسِیْثَ تَمَاسُسْ کَر دَانَا مَرَدَه غَا جَوَنْ عَامِرِکَیو، تو اَہمو اَوْنَا رَلِشْ آ دَوَپَیرِی زَیَاتِلَگَ۔
نَخَانْ تَے تَقِيَا حَسَابْ کَلِکْ۔

ہندن چانو کاپ ہم ہندن گے کسے ایسی ہے ..... تنگ کس، پچھے خوار یفگن کس۔ آخرا دے داسے نوکاپ ع دا وز ہم بیزاری ہر فنگ کس شار ان کیسی اڑاک خاچوک، کیسی اڑاک سجنا زش ناجون یلکر لکر کرے و میدان اسیٹ داسے او نیام نیام آن کتاب ہر فنگ کس کے نوا خاچنگ نا ہن ع داسکان ہلنگ افس، کیسی پچھک آتے تیں ہموچک آک بھلوخت یات برے کے ہر آتاب نادر کاف۔ اڑائی خوشی ناتور، تو کیسی اڑائی ما تھی آچ کاو اس نوکاپ ع ختارہ تو ہندن چپ کریرہ کس نوکاپ ..... اڑے دا مون انگا جلد والا آک۔ پا ہے نوکاپ اوفقا خواجه ع۔ داکل ہموجون انا ہراسٹ ہے ..... کتاب عنیمه اسکان کشاون ع ولے داکل کسے غاتان لے حکار نوکاپ اسہ وفادار کے گئ۔ خنگ تون خنک تے خیس مسر۔ کتاب ع

عبد الرحيم زام.....

رست ہندائق ع خنا کہ سہب تمک واسه
ار پا ای تینا سفر نابناء کیوہ و ہندن اسدے
س مل آریں گا کس۔ دے نک آن مست او تیں
سر سعی نا بیر ک ع جک کریں۔
ای نور و شانی اونا مون آ خجالت کس۔

کدے کی بلینگا او دے پدا شام تما۔
ہڑدے شام تمگ تون او نا سفر ایر مسکے
ولے ہمودے آوا سه فیصل اس کرے۔
تین تون تینٹ اسد وعدہ اس کرے۔
لے دانت؟
رٹمیکو دے سہب تمگ تون او تینے ولدا
ای نہ تھار آ توں ہم سفر مروئی ع اسل خلوئی
مموڑے خنا کہ ہرا کان او درو تینا سفر نابناء اف۔
او تینجا جون انا مج آ طافت ع اسیجا کرسا تھار
ونا دا سافر یک روہم الوسہ پدا مل ہم وحش آ تینی او لیکو گام ع هرفے تو اودے ہندن لگا
کریں۔

نئے خوشی، بس ساہہت اے نا اُست جی جا گکہ ناپانا دا آ“مٹ اس ھس“ کتاب ایسا
ای مریونی مریں پھل آتا خوشبو مرے جا گکہ ع پلکو۔ داسہ نو کاپ نارنگ ہر یینگا کہ
دن نا کنا سلگتی زو زو مرے کتاب آتیاں بیزار مرسا ایسا کوٹھی ٹی پینگ آ داڑھے تو ”لمہ باوہ“ ناپانا دا تجوک آکتاب
کتاب آتیاں بیزار مرسا ایسا کوٹھی ٹی پینگ آ داڑھے تو ”لمہ باوہ“ ناپانا دا تجوک آکتاب
مُن تموک آ جوں آ رنگاہ اس شاغا ہر انا سما کنا ”انسانیت“ ناکس ہرا کہ داسہ ھس منے
لئنگک نا انتظاری کس، داما رع ہم ہرامق او چاوهہ ھمو ”غرض“ آتا کتاب ناچوک آمدگ
مننا ک تو تیناریش آ دو ے پیری تسلک، و پچھے عتینا ناسوب آن..... ولے دا درکن گرٹی اس الو
خوار یبلک، خیر ہرا ک دادا کان سما کلتے ولدا بلکن گرٹی داکس کہ ”بخت“ انا کتاب ہرا کہ
ملماری کرکن مون ع پڑسا۔ دا جارالماری نا ہروخت اولی یداٹ کس اوہم ہندشا شیف انا
جیٹ شیف انار داٹ نکاہ عتینا شاغا تو داسہ خنا رداٹ ہرامق بس کہ ”انسانیت“ نا کتاب آن
اکنا ”غرض“ آتا کتاب داڑھے شیف امر اوہا ہم کپ اس ھس کس..... نو کاپ نا پندا
لئنے زواں اودے ادا کان کشا اولی رد ہنگ اٹا اولکن ہنا ھس مس..... نو کاپ اسہ
ٹھنجا و ”لمہ باوہ“ والا کتاب شیف انار د ہول ایٹ پدا چک خلک تو ہندواڑ توں اسہ
ٹھنجک کن مریک۔ ہرا کہ ہراڑے کہ کتر اس اوناریش انا یام آن اونا لخ اٹ
ہمالو کنا ”غرض“ آتا کتاب تجوک کس ہمو پسہا۔

حساب اسیٹ اختہ ع..... انت حساب گپ ہر اڑے کس ہر اڑے سمرس ..... روح انما ماری آن پیش کشا چغل تیس دا اسیٹ؟
 نوکاپ ہرام کم کہ ڈن کرے تیاس کہ او دے کتاب فضلو والا کتاب کس دا ونا پکنی نا کسے ملکن آ روح انما ماری نا کتاب تا حساب گڑ اینا گڑ اس بجک داسہ ہم ہندن مس۔ اسے نا کتاب ع، فضلو چغل انما ورنا اس کس نوکاپ تین توں گپ کرسا..... وخت اینہن ہرا که نوکاپ ع اونا پکنی ٹی چندی وارن تا اٹ اختہ ع۔

داس نہم داسوچ اُلیٰ مرورے کہ میکن آروحانا کن تون بھاڑے امر اسٹ اسٹ آکتاب کیرغ آن کریس نوکاپ اوڈے نہ کنگ الماری.....؟ دا انت اس مس وا.....! آتے ہرو، نوائے ہند اوڑاٹ یات برے کتوک، نئے اوڑ توں جنگ ناوس اس بجی آن میکن آروحانا الماری ٹی نوکاپ کنے کہ ہر اسٹ گم منے۔ حساب اسیٹ گلوک ۽، ولے چندی وار اوکیوکتاب کن دو بیٹے تو او ”لہما باوہ“ والا کرے زور زبردستی اٹ کرے ولے اوکان

کتاب آتے حساب لئنگ آن اونا اُست جم
کتاب کس ٻن ۽ تے خنگ ٿون کتاب ۽ گلُ او دے هندا پار ڪيڪه بکان نتوکل ۽ ڀاوه
منگ الو..... گمان اٺ تے هندا گپ واروار ولداجا گغاتے تھا۔
کاري نتون انت کريئنٹ فضلو تو هرا تم نا
آبنگ ۽ ڪاهه کتاب اس تو اف وله انت وا هموئين ٿون ٽيئٽ گپ کنگ نوكاپ نا.....
عشار ع الاسُس وله دا کتاب داسکان
اسينا کتاب اف هر اکتاب ۽ ڪاهه کنم منگ دانا منگ، مفتگ عداسه کن کن۔
نوکاپ نامي ۽ ڪنگ کس هندا ضفولونا خارع او
نا هم کنه درک متن.....
اليو کتاب ڪن دو ٻئے تو دا کتاب چندى ٽيا ڪشاُس ..... نوكاپ اٺ وار
نوكاپ راستيکيو دو ۽ ڦيهين آر لش آتنيا پيري "يادداشت" آتا کس، هرادے خنگ ٿون داده چغل تنسے روح انالماري آن، وله
ترسا و چڪيو دا ناشت اٺ پچ ۽ تينما نوكاپ بشنده اسے ٿون پارے..... اڻي دا داولدار بر يك دا ڦي دا اودے سرگڑ دان
خواه اف اس جاس گمڪ که لکتا ۾ دا ڪانار ۾ اهانما ٽيئٽ ٻن اڳ

واریسا سوئی میت م س لہ ہر اسے برو
اسعان ارے وے دا داس اسے دن لار
بیٹ ہر دار
ع۔ ایہن ہم اونا سوچ گج ناڑ ہند اکس، بھاز
منے چاوہ کہ منہ پنہ تے وخت انا خورہ نا
بھلو فریشانی اس یا اشتاف نافیصلہ اس کروئی
گواچی مستو، ایہن دوئی ے منٹ اس تا
پین کتاب اس ہرفے، ولے دا کتاب ے
مسکہ تو او ہندن ریش آ دوع پیری تک، و
ہرن..... اہو دا اولی کسہ نازش..... اڑے
خنگ تون نئے او خوش مس نئے او نادر ڈھم آ
شدت اٹ پچ ع خوار یفکھ..... کنے داسکان
غم انادر کس۔ لس کتاب بیڑہ ہند اخ کس
داسکان ارے داڑے۔

ہم یات ے اونا ریش مٹ اس بھم متوك،
نوکاپ ع ہندرا اولی کسہ غان دلیری دوبس او
ورنائی ناتے وخت کس او ہرا وخت نازش علی
ہرا کا کہ سکی سلامت ے۔ ولد اتحاتے ہمو جاگ
امر یاد داشت آن مر منگ کرو ے دا ہم ہیت
غاتے۔ دا کتاب اونا ”فیصلہ“ غاتا کس
ا۔ فیکنگ آ۔ گ۔ بمعہم۔ رہ اذ منے

افسانہ

چرپ بروتی

ای بانگو نا بابت بنگوست کہ ہر اتم او و رنا راست آتے کریں۔ چنگی نا اسے پین دینا ہنار، نہ ہر سر جال آبیت کریں، او ہم ملک تو دیوال آچریگ نا وخت آتیانست اسے، ہر اتم بندغ یون و رنا منگ نا بھلو شوق ساہت اسے کن کنا ہوش آن ہنار۔ ای ولدا تے کپین کپین تھک کر دن مفت کہ دیوال اس مریک۔ ولدا ہر اتم بندغ یون و رنا مس تو دا تینے سنجانگ نا گیک کریٹ، و سر جال آتے۔ ولے دا تو بندغ اس کس، بندغ نا است خواہی پین بھلن منگ اٹ بد بھنگ نا کوشت کریٹ، ولے کنا لوز آک کن پیناس کس، او اپسکن و رنا موسک، داس مریک، و ہر اتم بندغ چل سال یون و خوک شاغنا توں مک کتوں۔ سنگت کنا مون اٹ ہر، او بروت کریس، بروت آتے جوان چرپ کریکے، و کام یعنی عتا تاب ہم تسلک۔ مدام پیمن ہنچ پینا کر، یخ مرکس تو زیبائو کوٹ اس، و تیرمہ لی زیبائو مون ہسدری اس بیوک ممکن۔ کنا است آ خس کر بریک تو ای اودے مام وخت وزمانہ فیشن آتون ہم گرچ خنست۔ دا بیت تینا جا گک غا کنا گردا است خواہی نا ڈبل مریک، و بندغ ولے دا کان مست کر او بیت اس کروکس، چند عزمانی فیشن آتاؤن بھازدک لپک، بیرون منگ نا جا گک غا ولدا چنا اس منگ نن مون آن بروک آبیاڑی کن کسر الان، ولے ہر اتم او نا یبرشت یون پوکن ہنچ دروشم خواہک۔ دا کنا احس اک افس، ہر بندغ ہرانا ہر تو م ۲ ڈو تیٹی دیری ہا بالشین تسر، اسے لی خناد تو چاہئے کہ پوکن ہنچ فیشن اس توں دا ہندن گندوک ہے، و ہر بندغ ہندواڑ ہر افے او خوک انا بورنگ آن پر کریس دود بلکن۔ ای دا شاراث پوکن بوسٹ، سوچک خواہک۔ و ہر بندغ کہ چنگی و ایسکے۔ او اسے ٹپا اٹ چار بالشین دیر ہندساوب آن داما ران پن، دا دن خانے تو او افے کن ہندن دیر و ڈوہا کے۔ اسے وار ارا باشین ہے ہر قیہے جوان درست کوٹھ۔ زہیر مریک، ہر او کہ ای مریہ۔ و ہر بندغ زرس مونی دریک۔ ولدا او فتھ تھا کو و پدا نا بندغ نا چناس منگ آن پر تم دا ورنا نا ہو ہو ہر اتم و نا لی کام چنگ تو گرنا چکو یا بھلو بالشین تے مون نا بالشین آتیان زرس پین بانگو نا بارسکے، دا ہم تینے بھاز بھلن تھا کے، و پیش اس اونا شٹ ای ہم بریک۔ دا ورنا ہم مونی دریکے۔ ولدا ہر بالشین کمون اٹ ڈغا ر آتیا گام تے ہندن ہوڑا سے لی تھا کر ہندن اس، تو گراہمو ہر آڑا اس کہ کنے اوڑان کسرہ، پد تارہ تو ہومونے ہر قیہے و دا بالشین کہ دن مفت ڈغا را ورنانی نا تاب عاٹگ بر کریس۔ ای او نا پاش انکا وجود آن درستی تیان مونی ایسکے۔ و ہندن ارا اسکان سر کپر و ہے۔ ای او نا بارو اٹ ہم بنگوست کر او تھ، او نا توش بیش، بھلس، ہم و خصلت آن کریک۔ بیاڑی نا گدریگ انگ آن پر تین تون کس عمر پک۔ و او ہمسے تیان تو ای ان ہم بلد الوہ۔ مژوئی او ہم ہندن ہے اسے وار ولدا سانگت کنے آ مون ہر سا:

بھاز آتون سلام دعا ہم کپک۔ کنا چند کسری چنی سے لی تو سکہ و تینا سنگت آتون بانڈار ”بلہ چپ کریں؟“ اودے اخس وار کہ خنست، تو پین مفت او کریک۔ و ہر اتم کہ ای دا سانگت آتا ٹولی ہے ای تینا ہوش یون چنگ و سر جال آپی کنے آ تو بیو اسکان سلام بتویس۔ ای او نا خناد تو اکن کن داکن آن کیتا مسکے۔ اسے وار بھنگ نا کوشت کریٹ، ولے بے سہب سلام بھنگ بھنگ کن ارمائی الوہ، ولے ولدا ہجوجہ چست مسکہ ہر اندر شانی زی آ مسٹ۔ تو سر جال ہب دل کر سا سوچ کریٹ ہر اتم کہ اودے خناد تو اسے عجب ہب دبھئی اس کنڈگا نے۔ ای او نا زیبائا انکا موڑ سائکل ہے ”دا بیاڑی دیر اسے؟“ او کنے آ ہر ا ولدا است اٹ تالان مسکے۔ سماں او انت ہم خنست ہر انامٹ الو۔ و پین مفت دا شار ورندی تھنگ نا جا گک غا و دا ایسکان گڑا اس کہ کنے اوڑان بد پس کریس۔ ای تو او نا موڑ سائکل نا ہم و موڑ سائکل تے؟“ نئے کنے او نا یبرشت آن جر بسک، نئے او نا آکوک۔ و ہر اتم او موڑ سائکل آسوار دا ہمکن ”آ خای درست کرہ تے“ ورنائی نا جم و جوش ڈون ہے بد پیشی اس انکا لوں ای ہنار کو تو دا لوس او نا موڑ سائکل نا او ہموجنی نا کنڈ آمہ اونخ اٹ اشارہ کر سا ہمو کڑا کر۔ بس دا کنا تاہم اسے جو زہ اس کس، مون اٹ شکی مسکے۔ ورنائی کے نشان تپ پارے ”دا اے مارکونا ہر انادرست ہم سوب اسے آن اودے دوست ہب دے آنبار اس دے اس ای ہموجنی ناری ہے“ تو نگ آن تو ریکہ۔ آن گدریگا شد تو اولدا تینا سنگت آتون دا بیت تینا پانگ توں دن پاکل سر جال آک ای اودے اسے چمپنی سے لی ہم تو لوک تو لوک تو لوک اس۔ دیوان بر جا اس۔ ولے اسے کنا ہوش آن ہنار، و بس کنے اسے گڑا اس بکہ خناد، تو کنا است آ کنا ورنائی بکہ۔ ہر اتم گڑا اس کہ ای یو تینا الوہ، کن توں کنا کرے کے ورنائی لی ای تینا سنگت آتون ہندن ہچمی سنگت اس ہم او رکس۔ نا گپ انکا اس، ”اگہ ارائی دیراف تو دا ورنا تینا بروت آتے سے لی تو شومن ہموزے تو لوک کھنی دروغ ہر اتم ای ورنائی خناد تو کنے آن بیت آک گڑا اس سے لی سک؟“

2

جاج

تاریخ قلات.....اسے جاج اس

دا کتاب نا اٹمیکوں بیش اٹی قبل از تاریخ نا گیری و خنگوک انسانی آبادی نا آثار آک اری۔ و رائٹنگی ورد بیک، بلوچی زبان ناقد امت رندو قلات نا بابت پٹ و پوچی شره اس سائزی ہے۔ داھیان دوئی مرک آرزا نتے آثار قریبہ لاشاری تابنگ، زمانہ تاریخ اٹی بلوچستان آداش اٹی آثار قدیمه نا چاہندار آتا کمی سال تاچاہندار آک 6000 سال متر مسح آن حکومت کروک آ سلطان تیان چندر گپت موریا، اشوک اعظم، ساکا و الیو حکمران آتا پٹ و پول نا حوالہ اٹ ”لی ندر تھاں“ 4000 سال متر مسح توں گندڑہ۔ مسمیکو بیش اٹی مہرگڑھ تہذیب و قلات نا خاہوت آتا حوال، اسلام نابنگ و خی غاک اوارگ۔

ڈاکٹر سلیم کرد

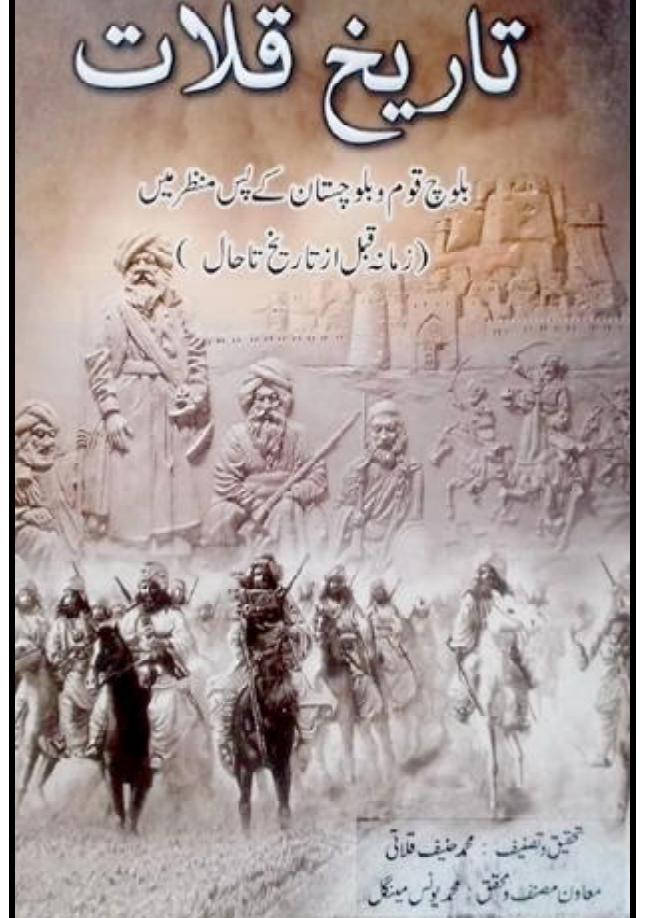
(برجاء)

کے امر بد نصیب نا چنا
اسما علیل خبری

نا بابت معلومداری تے اسجا کر سا کتاب سر جال آ آثار قریبہ نا چاہندار و پوکار آتا اٹ او کر کنڈگا نے، و اوفیا شرہ کنڈگا نے۔ دا سلاہ تے او ار کر سا مون ہجودڑو، ہر پا و قلات نا بیش اٹی حضرت آدم و انسان نا تخلیق نا تصور، ایب کیب اٹی خنگوک تہذیب آتے ہندا حضرت آدم نا ڈغا ر آبنگ نا گیری، او نسل چ جوئی لی گندڑگا نے، داڑون اوار 854 آتیا شرہ کر سا حضرت نوح علیہ السلام نازمانہ مسٹ مسح خلچ فارس اٹی ماد کر آتا بالادتی آنی قلات دا ایب کیب انا انسانی آبادی، براخوئی کر دا ورگانی کر دیقیل غاتا سائزی سطح ہر آثار قدیمه نا چاہندار آتا رادا 6000 متر مسح ناء، او فیا کروک پٹ و پول ے کتاب اٹ شرہ ارے۔ آثار قدیمه نا چاہندار آتا پٹ و اوار کنڈگا نے۔

پول نار داٹ تو ران، گرگ، انجیر، تو غوآن دا کتاب نا ایلو بیش آتیں بلوچ قوم و اونا بابت

بلوچ قوم و بلوچستان کے پیش منظر میں
(زمانہ قبل از تاریخ نا چنا)

ایسرا آن بنا

..... ۷ میکو پہنچان بر جا

”پوکن آزند؟ پوکن آزند؟ کئے زند بکار کیسے؟“

”پوکن آزند؟ پوکن آزند؟ کئے زند بکار اف نی پوکن ناپاسه؟“

”نے سا اف نا دا حاليت آن نن اخ فریشان ان اخس بر اون تھی، نے گڑاں خبر ارے۔“

”کئے خراف تو نے انت خبارے، ای انت خواوه؟“

”نی پوکن ٹھنا اس خواسے؟“

”بنا، بنا؟ بنا پوکن ملک، بنا بنا غان گڈ بناغنک؟“

”نا مصیبت ہندادے نی ہیت ۽ ہرفیسہ، داشش سال ائی نی تینے امرکریس.....“

”ای اوں آپاریٹ دوانہ پا وہ دا کنامقدار ع کناسکون ہندائی ۽۔“

”بس چپ کر، جک مر داس، چکر بنا کرے۔“

پاسط ریاض نادوئی بلسا اودے بش کرے۔

چکر آتیان مست پاسط ریاض نا پن ۽ لکھنے۔ ولدا اویکو پچرنا اویکونیخ ائی من تا دو تیا ہنگ آن گڈ پاسط ریاض عوس کرے

و لے ریاض ورندي تو۔ ولدا اٹمکو بش بنا کرے۔ چار مسٹر ہافتانک پاش سر اوفتا

مون آسلیس۔ پاسط ریاض نامون ۽ بروز کرے ریاض ناخنک مون په مون نامشنا

خن تیا تمار ہر ادیری دیری گروہنک ترہ، ریاض نا خوڑتی اٹ ہنگ آن گڈ مژرنا

خنک بین زیات پالسر تو مشرخ نے ہتیا لڑونج کرے۔ ریاض ساہت اس پین اودے

ہراو ہنداثتوں باسط ناجیب آتیا دوئے و

کل پیسہ غانتے کشا ڈغار آ خما ہمو مسٹر نا دوئی ہلک گام کرے۔ باسط پیسہ غانتے کن

تینے ڈول کرے تو ایلوکنڈ آن دا ہرا اوونے سیل ہنگ کس تینا کرسی آن بیش مر ساریاض نارندائی تو اکرے:

”خواجه، دامسٹر۔۔۔ دامسٹر اف.....“

دا..... دا نے آنبار ۽، او گڑاں پانگ خواہ کھے و لے او ڈان مسٹ ریاض ناکح والا جا گھ غاسرم۔

مرڈر..... غریب و مسٹی دنیا نا ملک آک بھاڑتندی اٹ دامر ض ناپویٹی اٹی بر سالی آبادی ۽ کم کنگ کنر..... کس اس دامر ض آن ہنگ الوزندانہ رہ شعبہ انا بندغ آک دانا گواچی مرسا کنگ کنر..... و لے دا وخت آ ہم بندغ نا ہوس و جوفہ دنیا غان کشکنگ الو.....

دادین انا دے ہیٹ ہم مخلوق بے ایمان، موزن آک میست آتیان با گنگ وخت آ سائنسٹ و لیبارٹری تیا ہنگ کرے زو اس دروغ گوئی، منافق، رشت خوری، کل آن زیات دا کہ بندغ نیچر توں خامنوا با گنگ اٹ پاریہ کہ نماز کن میست آ کورونا و یکیں و درمان جوڑ مرے تانکہ زنا کاری، دُزی داڑی کشت و خون ع پچک آ کروڑ آ بندغ آتا جان دا موزی آ بیدس ضرورت آن چھیڑ چھاڑ کرے..... بفبو.....

بالي آ کرسک ہم بندکنگار، شارک دیران مرض آن بچے..... ہرامہ لونا دین تا وڈ سمجھارہ کہ دا یہرہ میڈیا نا تالان کروک ئا

افسانہ

گھڑ میکو بندغ

غمخوار حیات

مسر، اسکول کالج، ہائل تعلیمی ادارہ غاک کیدم کل دنیا کیر غ ہر سگ کس، دُن کہ حوال اسے داغٹ دنیا لی تالان متنے.....

کنگ اٹی کروڑ آ بندغ آک دادے چین جوڑ کرینے نتا تباہی کن.....

اصل بیت ہندسا سائنسٹ ۽ بھر کس ہرادا سہ

یہودی تادیو اگر یہ مفوڑ آ بندغ آتا بیوی کنگ اٹی کروڑ آ بندغ آک دادے چین جوڑ کرینے نتا تباہی کن.....

کنگ اٹی کسکو سر.....

کر بلانا ویرا گنی مودہ کشکنگ کس..... ویٹی داسائنسٹ ۽ ہم ہموم کورونا و اس لگا تک و تیا دا جہان اٹی پچک آسٹ اکا

کن شی نا کلیسا تیٹ سوگ اس تالان ہرا وخت اوہندامرض کن و یکیں نانیت اٹی بندغ کس..... اوہ مخلوق ناظم وزوراکی،

صدی نا داکل آن بھلا جہانی واقع کس، هرا کس.....

گڑاں ناجوڑ آن دتر نا نمونہ ہلسا داقتیا قتل و غارت گری، بے اضافی تیان

بدن مرسا او تینا لیبارٹری ٹی تو لوک اسہ

بیت المقدس ہم بندکنگا س..... برام تیا لیبارٹری ٹی کاریم کنگ کس.....

ہم پا بندی لگا..... برام انت کہ جنازہ غایتا دامر ض ہر کس علگو س اسیکا اودے نزل، دے فصلہ اس کر کے کہ ہندن ۽ دا اس اس

پانی ملک، سینما، پارک غٹ سیل و سواتنا جکہ دوزکام مسک اودا وخت آ اودے بھلوالی اس کریکہ پدا اش تے پچ کشتوکہ..... دا

کریش کرے تیل تینا تارنخ نا ریکارڈ گوازی تیا پاندی لگا.....

ہرادے تارنخ اٹی ملک ڈیچھنا پان ایتیات وار اس دن کہ مادر پارے کے ملوك کنر.....

یہودی تادیو اگر یہ مفوڑ آ بندغ آتا بیوی کنگ اٹی کروڑ آ بندغ آک دادے چین جوڑ کرینے نتا تباہی کن.....

کنگ اٹی کسکو سر.....

کر بلانا ویرا گنی مودہ کشکنگ کس..... ویٹی داسائنسٹ ۽ ہم ہموم کورونا و اس لگا تک و تیا دا جہان اٹی پچک آسٹ اکا

کن شی نا کلیسا تیٹ سوگ اس لگا تک و تیا دا جہان اٹی پچک آسٹ اکا

کنگ اٹی کسکو سر.....

کر بلانا ویرا گنی مودہ کشکنگ کس..... ویٹی داسائنسٹ ۽ ہم ہموم کورونا و اس لگا تک و تیا دا جہان اٹی پچک آسٹ اکا

کنگ اٹی کسکو سر.....

کر بلانا ویرا گنی مودہ کشکنگ کس..... ویٹی داسائنسٹ ۽ ہم ہموم کورونا و اس لگا تک و تیا دا جہان اٹی پچک آسٹ اکا

کنگ اٹی کسکو سر.....

کہ اوہم ”کورونا“ پنی آ دین والا ناجوڑی نا گواچی موسس..... ہرادے تیٹ کورونا آ ہو عنگ کس.....

چا گرد ہروڑ ادا نز و لوڑ موش و ڈوگار،

پنی آ اس تیوی دنیا ترند آ زی ہجب خا گز و کچی، شور زمیر، گڈی و جہاز تا

آنبار سرفے تھا..... 9/11 آن پد، دا

چا گاک تو ش و خون، جنگ و بدل الو.....

چج آ دنیا زرگزرا نی، سیاسی، رہیدی،

نفیا تی معاملہ غاتے بھس کرے تھا۔ پورا

دو تیا بندی لگا..... برام ایت کہ جنازہ غایتا دامر ض ہر کس علگو س اسیکا اودے نزل، دے فصلہ اس کر کے کہ ہندن ۽ دا اس اس

پانی ملک، سینما، پارک غٹ سیل و سواتنا جکہ دوزکام مسک اودا وخت آ اودے بھلوالی اس کریکہ پدا اش تے پچ کشتوکہ..... دا

کریش کرے تیل تینا تارنخ نا ریکارڈ گوازی تیا پاندی لگا.....

شیف انگا نرخ آ بس..... بھلا اسٹاک

یہاری اسے بندغ آن لیلو ٹکن زو اس دمنہا

اوار دا دمن اسے داغٹ کرے.....

سوچنگ کس کہ بندغ ع دیر دا ڈول ہستی نا

کنگ کس.....

چا گرد ہروڑ ادا نز و لوڑ موش و ڈوگار،

پنی آ اس تیوی دنیا ترند آ زی ہجب خا گز و کچی، شور زمیر، گڈی و جہاز تا

آنبار سرفے تھا..... 9/11 آن پد، دا

چا گاک تو ش و خون، جنگ و بدل الو.....

چج آ دنیا زرگزرا نی، سیاسی، رہیدی،

نفیا تی معاملہ غاتے بھس کرے تھا۔ پورا

دو تیا بندی لگا..... برام ایت کہ جنازہ غایتا دامر ض ہر کس علگو س اسیکا اودے نزل، دے فصلہ اس کر کے کہ ہندن ۽ دا اس اس

پانی ملک، سینما، پارک غٹ سیل و سواتنا جکہ دوزکام مسک اودا وخت آ اودے بھلوالی اس کریکہ پدا اش تے پچ کشتوکہ..... دا

کریش کرے تیل تینا تارنخ نا ریکارڈ گوازی تیا پاندی لگا.....

دنیا بندغ او بچانے..... ایلو ٹھٹ

اسٹ انگا بندغ او بچانے..... ایلو ٹھٹ

خلاقت ع کورونا پنی آ مرض کھینے..... او

چا گرد ہروڑ ادا نز و لوڑ موش و ڈوگار،

پنی آ اس تیوی دنیا ترند آ زی ہجب خا گز و کچی، شور زمیر، گڈی و جہاز تا

آنبار سرفے تھا..... 9/11 آن پد، دا

چا گاک تو ش و خون، جنگ و بدل الو.....

چج آ دنیا زرگزرا نی، سیاسی، رہیدی،

نفیا تی معاملہ غاتے بھس کرے تھا۔ پورا

دو تیا بندی لگا..... برام ایت کہ جنازہ غایتا دامر ض ہر کس علگو س اسیکا اودے نزل، دے فصلہ اس کر کے کہ ہندن ۽ دا اس اس

پانی ملک، سینما، پارک غٹ سیل و سواتنا جکہ دوزکام مسک اودا وخت آ اودے بھلوالی اس کریکہ پدا اش تے پچ کشتوکہ..... دا

کریش کرے تیل تینا تارنخ نا ریکارڈ گوازی تیا پاندی لگا.....

متسا داڑے انت انت کتو.....؟

اخہ در تباہی ناسامان داڑے جوڑ مسراو فت

کل

پنی خاری ٿو سله، میزائل، تو ڪ، جنگی

جہاز و کیمیائی گیس، بلا ہتر، ہر افک نے پیرہ

بن غ نا جند ڪھس کر یہر بلکن داغٹ چا گرد

.....